Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

15 септември 2016 година*

„REACH — Такса за регистрацията на вещество — Намаление, предвидено за микро-, малки и средни предприятия — Грешка в декларацията относно размера на предприятието — Препоръка 2003/361/ЕО — Решение за налагане на административна такса — Задължение за мотивиране“

По дело T-587/14

Crosfield Italia Srl, установено във Верона (Италия), за което се явява M. Baldassarri, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска агенция по химикали (ECHA), за която се явяват първоначално M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka и E. Maurage, впоследствие M. Heikkilä, J.-P. Trnka и E. Maurage, в качеството на представители, подпомагани от C. Garcia Molyneux, адвокат,

ответник,

с предмет, от една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение SME(2013) 4672 на ECHA от 28 май 2014 г., с което е установено, че жалбоподателят не отговаря на условията, за да ползва намалената такса, предвидена за малките предприятия, и му е наложена административна такса, и от друга страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на фактури, издадени от ECHA след приемането на Решение SME(2013) 4672,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, F. Dehousse (докладчик) и A. M. Collins, съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 декември 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 9 и 29 септември 2010 г. жалбоподателят, Crosfield Italia Srl, подава заявления за регистрацията на няколко вещества на основание Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89).

2 В хода на процедурата по регистрация жалбоподателят посочва, че е „малко предприятие“ по смисъла на Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 2003 г., стр. 36). Тази декларация му позволява да ползва намаление на дължимата за всяка регистрация такса в съответствие с член 6, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. В съответствие с член 74, параграф 1 от същия регламент посочената такса е определена с Регламент (ЕО) № 340/2008 на Комисията от 16 април 2008 година относно таксите и плащанията, дължими на Европейската агенция по химикалите в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 107, 2008 г., стр. 6). В приложение I към Регламент № 340/2008 са посочени по-специално размерът на таксите за заявления за регистрация, подадени съгласно член 6 от Регламент № 1907/2006, както и намаленията, предвидени за микро-, малки и средни предприятия (наричани по-нататък „МСП“). Освен това съгласно член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008, когато физическо или юридическо лице, което претендира, че има право на намаление или отмяна на такса, не може да докаже това право на намаление или отмяна, Европейската агенция по химикали (ECHA) събира пълния размер на таксата или плащането, а също и административна такса. В тази насока на 12 ноември 2010 г. управителният съвет на ECHA е приел решение MB/D/29/2010 относно класификацията на услугите, за които се събират такси (наричано по-нататък „Решение MB/D/29/2010“). В член 2 и в таблица 1 към това решение, изменено с решение MB/21/2012/D на управителния съвет на ECHA от 12 февруари 2013 г., се посочва, че административната такса по член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008 е 19 900 EUR за голямо предприятие, 13 900 EUR за средно предприятие и 7 960 за малко предприятие.

3 На 9 и 29 септември 2010 г. ECHA издава две фактури (№ 10007578 и № 10004921), всяка за сума 9 300 EUR. Съгласно приложение I към Регламент № 340/2008, приложимо към момента на фактите, тази сума съответства на таксата, дължима от малко предприятие при съвместно подаване на заявления за регистрация за вещества в количество над 1 000 тона.

4 На 11 февруари 2013 г. жалбоподателят е поканен от ECHA да представи някои документи, за да се провери декларацията, с която той е посочил, че е малко предприятие.

5 След обмен на документи и съобщения по електронната поща, на 28 май 2014 г. ECHA приема Решение SME(2013) 4672 (наричано по-нататък „обжалваното решение“). В това решение ECHA приема, че жалбоподателят трябва да се счита за голямо предприятие и че същият трябва да заплати съответната такса. При тези условия ECHA уведомява жалбоподателя, че ще му изпрати фактури за разликата между първоначално платените и окончателно дължимите такси, както и фактура за сума 19 900 EUR за плащането на административната такса.

6 На 4 август 2014 г., на основание членове 91 и 92 от Регламент № 1907/2006 жалбоподателят подава жалба срещу обжалваното решение пред апелативния съвет на ECHA.

7 На 8 декември 2014 г. апелативният съвет на ECHA решава да спре висящото пред него производство до произнасянето на решение на Общия съд по настоящото дело.

Производството и исканията на страните

8 На 6 август 2014 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд. Жалбата е част от поредица свързани дела.

9 По първото дело от тази поредица свързани дела е постановено отменително съдебно решение от 2 октомври 2014 г., Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 На 8 януари 2015 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., страните са поканени да представят становищата си за евентуалната релевантност на решение от 2 октомври 2014 г., Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) за настоящия спор и да отговорят на един въпрос. Страните изпълняват това искане в определения срок.

11 На 16 октомври 2015 г., въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (шести състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, приканва страните да отговорят писмено на един въпрос и да представят някои документи. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

12 Устните състезания на страните и отговорите им на устно поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 16 декември 2015 г.

13 Жалбоподателят моли Общия съд да отмени и следователно да обяви за невалидно обжалваното решение и вследствие на това да го обезсили, включително като анулира издадените фактури за събирането на по-високи такси и за санкциите, които се твърди, че се дължат.

14 В съдебното заседание жалбоподателят се отказва от искането си за отмяна на фактурите, издадени в изпълнение на обжалваното решение, като за това е направено отбелязване.

15 ECHA моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

Относно компетентността на Общия съд

16 ECHA подчертава, че апелативният съвет не е компетентен да разгледа настоящия спор, с който той също е бил сезиран, тъй като обжалваното решение не фигурира сред решенията, които подлежат на обжалване пред него.

17 Жалбоподателят посочва, че настоящата жалба не означава негов отказ от жалбата, която е подал пред апелативния съвет на ECHA. В съдебното заседание жалбоподателят уточнява също, че според него Общият съд е компетентен да разгледа настоящия спор.

18 Следва да се припомни, че член 94, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 предвижда, че „[м]оже да бъде заведен[а] [жалба] пред [Общия] съд или пред Съда [...] в съответствие с член [263 ДФЕС] за оспорване на решение, взето от Апелативния съвет, или от [ECHA] в случаи, когато не е предвидено право на обжалване пред съвета“.

19 В това отношение, съгласно член 91, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, пред апелативния съвет „[ж]алба може да бъде подадена срещу решения на [ECHA], взети съгласно член 9, член 20, член 27, параграф 6, член 30, параграфи 2 и 3 и член 51 [от Регламент № 1907/2006]“.

20 Обжалваното решение обаче е взето на основание не на разпоредбите, визирани от член 91, параграф 1 от Регламент № 1907/2006, а на член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008 и на членове 2 и 4 от Решение MB/D/29/2010. Също така следва да се подчертае, че нито Регламент № 340/2008, нито Решение MB/D/29/2010 са приети в приложение на разпоредби, визирани от член 91, параграф 1 от Регламент № 1907/2006.

21 В допълнение следва да се отбележи, че разпоредбите на членове 9, 27, 30 и 51 от Регламент № 1907/2006, визирани от член 91, параграф 1 от същия регламент, се отнасят до решения, които нямат връзка с таксата, която трябва да заплатят предприятията, подали заявление за регистрация.

22 Колкото до член 20 от Регламент № 1907/2006, той визира „задълженията на [ECHA]“. Параграф 5 от него предвижда, че „[р]ешенията на [ECHA] в съответствие с параграф 2 от настоящия член могат да бъдат обжалвани в съответствие с разпоредбите на членове 91, 92 и 93“ от Регламент № 1907/2006. Член 20, параграф 2 засяга извършваната от ECHA проверка за „пълнота“ на всяка регистрация, включително плащането на таксата. Трябва обаче да се отбележи, че тази проверка „не включва оценка на качеството или адекватността на подадените данни или обосновки“. Член 20, параграф 2, трета и четвърта алинея от Регламент № 1907/2006 също така предвижда, че ако регистрацията е „непълна“, а регистрантът „не успее да завърши своята регистрация в определения краен срок“, ECHA „отхвърля регистрацията“. В настоящия случай обаче, освен че не се основава на член 20, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, обжалваното решение не отхвърля и регистрацията на разглежданите вещества.

23 Ето защо с оглед на всички тези обстоятелства следва да се приеме, че Общият съд е компетентен да разгледа настоящата жалба, при това независимо от жалбата срещу обжалваното решение, която жалбоподателят е подал също пред апелативния съвет на ECHA (вж. в този смисъл определение от 16 септември 2015 г., Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, т. 16—22).

По допустимостта на някои от основанията, изтъкнати в хода на производството

24 В рамките на отговора си на процесуално-организационните действия от 8 януари 2015 г. (вж. т. 10 по-горе) жалбоподателят посочва, че подобно на това, което постановява Общият съд в решение от 2 октомври 2014 г., Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), следва Решение MB/D/29/2010 да се обяви за незаконосъобразно поради нарушение на принципа на пропорционалност.

25 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в производството. За допустимо трябва да бъде прието основание, което доразвива вече посочено изрично или имплицитно основание и което има тясна връзка с него (вж. решение от 5 октомври 2011 г., Romana Tabacchi/Комисия, T-11/06, EU:T:2011:560, т. 124 и цитираната съдебна практика).

26 В настоящия случай обаче основанието, изтъкнато от жалбоподателя, е ново основание и не почива върху правни или фактически обстоятелства, установени в производството. Освен това споменатото ново основание не доразвива вече посочено основание.

27 Ето защо следва да се приеме, че основанието, изтъкнато от жалбоподателя в неговия отговор на процесуално-организационните действия от 8 януари 2015 г. (т. 10 по-горе), с което се иска обявяване на Решение MB/D/29/2010 за незаконосъобразно поради нарушение на принципа на пропорционалност, е недопустимо.

По същество

28 Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата си. Първото основание е изведено от липса на мотиви на обжалваното решение. Второто основание по същество е изведено от грешка в преценката на фактите в конкретния случай.

29 В рамките на първото основание жалбоподателят сочи, че обжалваното решение не уточнява съображенията, поради които той трябва да бъде квалифициран като голямо предприятие. Единственото посочване на размера на жалбоподателя се намирало в документа, озаглавен „SME calculation report“, приложен към писмото на ECHA от 19 ноември 2013 г. От този документ следвало, че за определянето на размера на жалбоподателя ECHA взела предвид не само неговия оборот, но и този на Marchi Industriale SpA, на Esseco Group Srl (пропорционално на участието на Marchi Industriale в Essemar SpA) и на Marfin Srl. Това изчисление, както следвало от изтъкнатите от жалбоподателя доводи, нямало никакво основание. Жалбоподателят подчертава по-специално, че ECHA не е взела предвид уточненията, внесени с електронно съобщение от 26 февруари 2013 г. Жалбоподателят също посочил в писмо от 16 декември 2013 г. причините, поради които данните на Esseco Group не можело да бъдат взети предвид. Писмото на ECHA от 28 май 2014 г. само припомняло какви са параметрите и критериите, които позволяват дадено предприятие да се квалифицира като МСП. Жалбоподателят не бил в състояние да разбере какви са съображенията на ECHA за приемане на обжалваното решение. Документите, приложени към обжалваното решение, не позволявали да се постигне по-добро разбиране на съображенията на ECHA.

30 ECHA подчертава, че жалбоподателят пропуска да спомене в рамките на първото основание, че обжалваното решение съдържа приложен документ, озаглавен „SME calculation report“. Обжалваното решение препращало изрично към този документ, както и към други приложения. Освен това с електронното си съобщение, изпратено до ECHA на 26 февруари 2013 г., жалбоподателят само препратил към определен брой документи. Явно било, че в обжалваното решение ECHA се позовавала изрично на документите, изпратени от жалбоподателя на 26 февруари 2013 г. Явно било също, че от текста на обжалваното решение и от неговите приложения жалбоподателят можел да разбере съображенията на ECHA, за да вземе предвид данните на Marchi Industriale и на Esseco Group. ECHA добавя, че съгласно съдебната практика кратките мотиви се считат за подходящи, при условие че органът, който ги приема, прилага към съответното решение документи, годни да изяснят съображенията, които е следвал, или когато препраща към документ, с който адресатът на посоченото решение вече разполага. В настоящия случай обжалваното решение съдържало достатъчно информация, за да позволи на жалбоподателя да разбере на какво основание то е било прието. ECHA изтъква по-специално изричното посочване в обжалваното решение на относимите нормативни разпоредби и на взетите предвид документи. Що се отнася до соченото от жалбоподателя писмо от 16 декември 2013 г., ECHA уточнява, че макар същото да е било адресирано погрешно до апелативния съвет, тя е отговорила на становищата, съдържащи се в посоченото писмо.

31 Следва да се припомни, че изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Що се отнася конкретно до мотивирането на индивидуалните решения, задължението за мотивирането на този тип решения има за цел, освен да позволи съдебен контрол, да предостави на заинтересованото лице достатъчно информация, за да може то да прецени дали решението евентуално страда от порок, който е основание за оспорване на неговата действителност. Освен това изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на съответния акт, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите на акта или други лица, засегнати пряко и лично от него, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква в мотивите да се уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 93 и 94 и цитираната съдебна практика).

32 Освен това следва да се отбележи, че и Регламент № 1907/2006, в член 3, и Регламент № 340/2008, в съображение 9 и в член 2, препращат към Препоръка 2003/361 с оглед дефинирането на МСП.

33 Препоръка 2003/361 съдържа приложение, дял I от което засяга „[о]пределение[то] за микро-, малки и средни предприятия, прието от Комисията“. Член 2 от този дял е озаглавен „Численост на персонала и финансови прагове при определяне на категориите предприятия“.

34 В случая на самостоятелно предприятие, тоест предприятие, което не е квалифицирано като „предприятие партньор“ или като „свързано предприятие“ по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от приложението към Препоръка 2003/361, данните, включително числеността на персонала, се определят единствено въз основа на счетоводните отчети на това предприятие, съгласно член 6, параграф 1 от посоченото приложение.

35 В случая на предприятие, имащо предприятия партньори или свързани предприятия, определянето на данните, включително числеността на персонала, се извършва въз основа на счетоводни отчети и други данни за предприятието или, при наличието на такива, на консолидираните отчети на предприятието или на консолидираните отчети, в които предприятието е включено чрез консолидация, съгласно член 6, параграф 2, първа алинея от приложението към Препоръка 2003/361. По силата на член 6, параграф 2, втора и трета алинея от приложението към Препоръка 2003/361 към тези данни следва да се добавят, от една страна, данните за предприятия партньори на съответното предприятие (разположени непосредствено нагоре или надолу от него по веригата) пропорционално на процента участие в капитала или на процента от правата на глас, като се избере по-високият от тези два процента, и от друга страна, 100 % от данните за предприятия, които са пряко или косвено свързани с въпросното предприятие, освен ако тези данни не са били вече включени чрез консолидация в счетоводните отчети.

36 За прилагането на член 6, параграф 2 от приложението към Препоръка 2003/361 данните за предприятията партньори на въпросното предприятие се извличат от счетоводните им отчети или от другите им консолидирани данни, ако има такива. Към тях се прибавят 100 % от данните за предприятията, които са свързани с тези предприятия партньори, освен ако техните данни вече не са били включени чрез консолидация, по силата на член 6, параграф 3, първа алинея от приложението към Препоръка 2003/361. Що се отнася до данните за предприятията, които са свързани със съответното предприятие, те се извличат от счетоводните им отчети и от другите

им консолидирани данни, ако има такива. Към тях се прибавят пропорционално данните за евентуални предприятия партньори на тези свързани предприятия, разположени непосредствено нагоре или надолу от тях по веригата, освен ако те не са били вече включени в консолидираните счетоводни отчети с процент, най-малкото пропорционален на процента на участие в капитала или на процента от правата на глас, като се избере по-високият от тези два процента, по силата на член 6, параграф 3, втора алинея от приложението към Препоръка 2003/361.

37 В настоящия случай ECHA посочва в обжалваното решение, че жалбоподателят има персонал с численост, равна на 250 или повече души, годишен оборот над 50 милиона евро и годишен балансов отчет, надвишаващ 43 милиона евро. На това основание ECHA приема, че жалбоподателят не може да се квалифицира като малко предприятие.

38 Изчислението на ECHA е посочено подробно в доклад, приложен към обжалваното решение. В този доклад ECHA възпроизвежда данните за предприятията, квалифицирани като „свързани“ (Marchi Industriale) и като „партньори“ (Marfin и Esseco Group), и впоследствие ги прибавя, изцяло или отчасти, към данните на жалбоподателя. Що се отнася до предприятията, квалифицирани като „партньори“, ECHA взема предвид по-специално 49,9995 % от данните на Esseco Group. Вземането предвид на данните на Esseco Group е оспорено от жалбоподателя в писмото му от 16 декември 2013 г., изпратено погрешно до апелативния съвет, което, съгласно изявленията на ECHA, е било взето предвид в административното производство.

39 В самото начало следва да се припомнят връзките между жалбоподателя и други предприятия към момента на настъпване на фактите. Най-напред, жалбоподателят е свързан с Marchi Industriale, тъй като последното е притежавало мажоритарния дял от дружествения му капитал. По-нататък, Marchi Industriale е партньор на Marfin (което е притежавало между 25 % и 50 % от дружествения му капитал) и на Essemar (в което Marchi Industriale е притежавало между 25 % и 50 % от дружествения капитал). Накрая, според ECHA Essemar е свързано с Esseco Group, тъй като последното предприятие официално е притежавало мажоритарен дял от дружествения капитал и следователно от правата на глас на акционерите на Essemar, обстоятелство, което жалбоподателят признава в съдебното заседание.

40 На първо място, що се отнася до вземането предвид на данните за Marchi Industriale и за Marfin, приложеният към обжалваното решение доклад е позволявал на жалбоподателя да се запознае с основанията на споменатото решение, с оглед по-специално на съответните разпоредби на Препоръка 2003/361. По-конкретно, от тези разпоредби и от обстоятелствата в конкретния случай ясно следва, че ECHA е взела предвид всички данни за Marchi Industriale, доколкото това предприятие е било свързано с жалбоподателя (на основание член 6, параграф 2, трета алинея от приложението към Препоръка 2003/361), и пропорционални данни за Marfin, доколкото това предприятие е било партньор на свързано с жалбоподателя предприятие (Marchi Industriale) (на основание член 6, параграф 3, втора алинея от приложението към Препоръка 2003/361). Впрочем в рамките на настоящата жалба жалбоподателят не оспорва конкретно вземането предвид на данните за тези предприятия.

41 На второ място, що се отнася до вземането предвид на данните за Esseco Group, което е оспорено от жалбоподателя в хода на административното производство и което по-специално е предмет на настоящата жалба, следва да се отбележи, че фактическото положение в конкретния случай не се включва сред положенията, предвидени в приложението към Препоръка 2003/361. Всъщност, когато приложението към Препоръка 2003/361 предвижда вземането предвид на данни за предприятия, които не са разположени непосредствено нагоре или надолу по веригата спрямо съответното предприятие, тя посочва само предприятията, свързани с предприятията — партньори на съответното предприятие (член 6, параграф 3, първа алинея от приложението към Препоръка 2003/361), и предприятията — партньори на предприятията, свързани със

съответното предприятие (член 6, параграф 3, втора алинея от приложението към Препоръка 2003/361). В настоящия случай обаче Esseco Group е било предприятие, свързано с предприятие — партньор на предприятието, което е свързано с жалбоподателя.

42 Освен това от обстоятелствата по конкретния случай не следва, че жалбоподателят е бил партньор на Esseco Group, както обаче отбелязва ECHA в доклада, приложен към обжалваното решение, без да сочи допълнителни обяснения.

43 На последно място, на жалбоподателя не са представени никакви сведения в административното производство относно приложимото правно основание в настоящия случай за целите на използването на данните за Esseco Group, както потвърждава ECHA в съдебното заседание. ECHA по-специално уточнява, че член 6, параграф 2, трета алинея от приложението към Препоръка 2003/361, изтъкнат в писмените ѝ изявления, не е бил споменаван в административното производство. Освен това позоваването пред Общия съд на това правно основание, което се отнася до предприятията, пряко или косвено свързани със съответното предприятие, противоречи на квалифицирането като предприятие партньор, възприето от ECHA в доклада, приложен към обжалваното решение.

44 Предвид тези обстоятелства следва да се приеме, че мотивите на обжалваното решение не дават възможност на жалбоподателя да се запознае с основанията за това решение, що се отнася до вземането предвид на данните за Esseco Group, а на Общия съд — да упражни своя контрол.

45 Поради това трябва да се уважи първото основание, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на жалбата, и следователно да се отмени обжалваното решение, без да е необходимо да се разглежда второто основание.

По съдебните разноски

46 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като ECHA е загубила делото, а жалбоподателят обаче не е направил искане във връзка със съдебните разноски, следва да се реши, че всяка от страните ще понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отменя Решение SME(2013) 4672 на Европейската агенция по химикалите (ECHA) от 28 май 2014 г.

2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 септември 2016 година.

Подписи